

בית משפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 1447-04-22

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

אנו מתירים פרסום גזר הדין למעט שם המתלוננות או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותן.

פתח דבר

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום הכולל שני אישומים נפרדים, בביצוען של עבירות מין בשתי בנותיה של בת זוגו, כלשכל מתלוננת יוחד אישום אחד. בגין המעשים שיוחסו לו כאמור, הואשם הנאשם בעבירות כדלקמן: במסגרת האישום הראשון הואשם הנאשם בעבירה של **אינוס** (ריבוי מקרים) - לפי סעיף 351(א) + סעיף 345 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של **מעשה מגונה** (מספר מקרים) - לפי לסעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) + סעיף 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(1) לחוק. במסגרת האישום השני הואשם הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה** (מספר מקרים) - לפי לסעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) + סעיף 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(1) לחוק.

הודאת הנאשם באה בעקבות ניהול הליך גישור, לאחריו ביקש הנאשם להודות בעובדות כתב האישום, והוא הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. אשר לענישה הוסכם בין הצדדים, כי טרם שיישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר בעניין של נפגעות העבירה.

להלן עובדות כתב האישום העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה

2. על פי עובדות החלק הכללי שבכתב האישום, בשנת 2005 החל קשר זוגי בין הנאשם ובין א"ס, אמן של המתלוננות. בשנת 2006 נישאו השניים, ועברו להתגורר ב..... יחד עם

בית משפט המחוזי בנצרת

המתלוננות, א' ילידת 2000 ו- ה' ילידת 2002, להן שימש הנאשם כאב (להלן בהתאמה "המתלוננת א'" ו- "המתלוננת ה'") או "המתלוננות").

במהלך השנים נולדו לבני הזוג ילדים נוספים: א' יליד 2007, ש' ה' ילידת 2010, נ' יליד 2012 וא"י יליד 2015 (להלן: "האחים הצעירים").

לאורך תקופה ממושכת ביצע הנאשם עבירות מין במתלוננות, הכל כפי שיפורט להלן.

3. במסגרת **האישום הראשון** מפורטות הפגיעות המיניות שביצע הנאשם במתלוננת א';

החל משנת 2006, במועדים רבים שאינם ידועים למאשימה, נותר הנאשם עם א' לבד בבית במהלך שעות היום, ובזמן שהיה עמה בסלון, נשכב הנאשם על הספה, פתח את מכנסיו והוציא את איבר מינו. הנאשם אחז את א' במתניה, הרים אותה עליו והושיבה על האגן שלו. הנאשם הרים את חצאיתה של א' והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה (להלן: "מקרי האונס בסלון").

פעמים רבות, במהלך מקרי האונס בסלון, לאחר שהחדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה של א', הוציא הנאשם את איבר מינו מאיבר מינה של א', והגיע לסיפוק על בגדיה וגופה.

עוד על פי המתואר, פעמים רבות, אמה של א' הייתה שבה הביתה בשעת מעשה, ולמשמע דפיקותיה בדלת, נהג הנאשם לזרוק את א' על השטיח ולפנות לעבר השירותים כדי להסתדר ולהתארגן.

4. במועד שאינו ידוע במדויק, לאחר שנת 2006, עת נשאר הנאשם עם א' לבד במהלך שעות היום, נכנס הנאשם יחד עם א' לחדר השינה שלה ושל אחותה - המתלוננת ה'. הנאשם הוציא את איבר מינו ממכנסיו, הרים את א' כך שתהיה בגובה מותניו והצמידה לדלת הכניסה לחדר. בשלב זה הרים הנאשם את חצאיתה של א' והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה.

במועד שאינו ידוע במדויק, סמוך לחודש אפריל 2007, נכנס הנאשם לחדר הכביסה וקרא לא' להצטרף אליו. הנאשם הוציא את איבר מינו ממכנסיו וביקש מא' שתלקק את איבר מינו. א' שאלה את הנאשם מדוע, והוא ענה לה כי איבר מינו "טעים כמו סוכריה".

במועד שאינו ידוע במדויק, לאחר תחילת שנת 2006, שיחק הנאשם עם א' במשחק הכרוך בכיסוי עיניו של הנאשם. במהלך המשחק ליטף הנאשם את ישבנה, גבה ורגליה של א'.

בית משפט המחוזי בנצרת

במועדים שאינם ידועים במדויק, החל משנת 2006, ביקש הנאשם מא' לגעת באיבר מינו ולהרגיש כמה הוא "עומד". בהזדמנויות רבות נישק הנאשם את א' בפיה, ונגע באיבר מינה וברגליה.

5. במעשים המפורטים לעיל, בעל הנאשם, אביה החורג של א', אשר בתקופה הרלוונטית הייתה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, את א', לצורך סיפוקו וגירוי המיני, וזאת ללא הסכמתה החופשית.

6. האישום השני מפרט את הפגיעות המיניות שביצע הנאשם במתלוננת ה';

במועדים שאינם ידועים במדויק, החל משנת 2009 ועד שנת 2011, לקח הנאשם את ה' והאחים הצעירים לגן השעשועים. ה' התנדדה והנאשם עמד בסמוך, הרים את חצאיתה תוך כדי שהיא מתנדנדת וליטף ישבנה ורגליה של ה'.

במועד שאינו ידוע במדויק, בשנת 2012, היו הנאשם וה' בחדר השינה של הנאשם ואמה, סמוך לארון הבגדים. הנאשם אחז בה', הצמידה לגופו והתחכך בה תוך שהוא מניע את גופה על גופו. בשלב מסוים חדל הנאשם ממעשיו ועזב את המקום.

במועד שאינו ידוע במדויק, בשנים 2010 - 2011, נשאר הנאשם, ה' והאחים הצעירים אלי' ושי' ה' בבית ב... הנאשם אמר לה' להחליף את מכנסי הטייץ שלה לחצאית וה' לבשה חצאית מעל המכנסיים. לאחר מכן התיישב הנאשם על הספה בסלון, ואמר לה' לפשוט את המכנסיים. ה' סירבה לדרישתו. הנאשם התיישב לידה, כיסה את פלג גופו התחתון בשמיכה, אחז בידה השמאלית והכניסה מתחת לשמיכה. הנאשם הניח את ידה של ה' על איבר מינו החשוף והחל לשפשפו בעזרת ידה של ה', עד אשר הגיע לסיפוק מיני.

7. במעשים המפורטים לעיל, עשה הנאשם, אביה החורג של ה', אשר בתקופה הרלוונטית הייתה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, מעשים מגונים בה', לצורך סיפוקו וגירוי המיני, וזאת ללא הסכמתה החופשית.

ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

8. הונח לפנינו תסקיר נפגעות עבירה, המפרט את מידת הפגיעה במתלוננות, שלפירוטו נתייחס בהמשך שלא בפירוט מלא, מטעמים של צנעת הפרט.

בית משפט המחוזי בנצרת

9. ב"כ המאשימה הפנתה לטיעון שהגישה בכתב לעונש, וכן צירפה אסופת פסיקה התומכת בעמדתה באשר למתחם העונש הנוהג לשיטתה במקרים דומים לזה שבענייננו.

המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש שונה ונפרד לכל מתלוננת, אשר ישקף באופן ראוי והולם את הפגיעה שנגרמה לכל אחת מהמתלוננות בפני עצמה. לטענתה מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת א' (אינוס ומעשים מגונים), נע בין 20 ל-28 שנות מאסר בפועל. מתחם עונש למעשי העבירה שביצע הנאשם כלפי המתלוננת ה' (מעשים מגונים), נע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ביקשה כי מתחמי הענישה להם עתרה ייצברו זה לזה, וטענה שאין כל נימוק המצדיק הקלה עם הנאשם על דרך קביעת חפיפה בין מתחמי הענישה כאמור. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהמתחמים להם עתרה רחוקים עד מאוד מהעונש המקסימלי אותו ניתן להשית על הנאשם בגין כל מעשה ומעשה שביצע.

לטענתה, יש, ליתן לכל אחד ואחד ממעשי הנאשם ביטוי בגזירת העונש הכולל.

10. ב"כ המאשימה עמדה על הפגיעה החמורה של הנאשם בערכים מוגנים מהותיים, ובהם, שלמות גופן ונפשן של המתלוננות, בטחונן, כבודן, תומתן ותמימותן. כמו גם הפגיעה בתא המשפחתי, שעה שמדובר בעבירות שבוצעו כלפי קטינות בתוך המשפחה, כאשר הנאשם בגד באמון שרחשו לו ורמס אותו ברגל גסה, ואף חטא לתפקידו כהורה מגן. כן הפנתה ב"כ המאשימה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות מין כלפי קטינים, ובפרט כאשר עסקין בעבירות מין בקטינים על ידי בן משפחה, וכבענייננו אביהן החורג של המתלוננות.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, התייחסה ב"כ המאשימה לעובדה כי הנאשם ניצל את מעמדו מול המתלוננות, את גילן הצעיר, תמימותן, אמונן, ותלותן בו כקטינות וכבנותיו, גם אם איננו אביהן הביולוגי. במקום לשמש להן כאב מגן ותומך, השתמש בהן הנאשם לסיפוק צרכיו ויצריו המעוותים והחולניים, תוך ניצול פערי הכוחות ביניהם, כמו גם הנוחות והזמינות בשל היותו אביהן החורג של המתלוננות, אשר התגורר עמן תחת אותה קורת גג.

אשר לנזק שנגרם ועשוי להיגרם למתלוננות בעתיד, נטען כי מעבר לנזק הטבוע הצפוי מהעבירות שביצע הנאשם, הכולל פגיעה קשה בגוף ובנפש, הרס הילדות המשליך על תקופת הבררות, גזל התום והטוהר ועוד, ניתן ללמוד על עוצמת הפגיעה במקרה דנן מעיון בתסקיר נפגעות העבירה המפרט את היקף הפגיעה במתלוננות, ובכלל זה את ההשפעות

בית משפט המחוזי בנצרת

ההרסניות של מעשי הנאשם על כל תחומי חייהן של המתלוננות, גם כיום בחלוף כעשור שנים מאז פסקו המעשים המזוויעים שביצע בהן הנאשם.

המאשימה הוסיפה ופירטה את הפגיעה של הנאשם בתחושת המוגנות של המתלוננות, הפגיעה ביכולתן ליתן אמון באנשים, הנזקים ההרסניים למערכת היחסים שלהן עם אמן וכן בתחומי חיים רבים נוספים, נזקים אשר ילוו אותן לאורך חייהן כמפורט בתסקיר.

11. אשר לסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע מעשיו, טענה ב"כ המאשימה כי מעשיו נעשו על רקע תאוותו המינית ולצורך סיפוק יצריו המיניים, תוך התעלמות מהעובדה שמדובר בבנותיו החורגות ומגילן הצעיר להחריד.

במעשיו של הנאשם, טוענת המאשימה, טמונים אינהרנטית, אכזריות והתעללות, כשלעניין זה קשה לשוות את שעבר על המתלוננות, ילדות רכות בשנים עת החלו המעשים, כשבמשך שנים חוו פגיעות מיניות בלתי מבוטלות על ידי אביהן החורג, תוך ניצול גילן, חולשתן וחוסר האונים שלהן מולו. כל אלו גם מנעו מהן לחשוף את מעשיו של הנאשם בשלב מוקדם יותר ועל כן חלוף הזמן אינו ממרק ואינו מקהה מחומרת המעשים במאום.

המאשימה הוסיפה וטענה, כי העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשם והוא אחראי באופן מלא להן ולתוצאותיהן.

12. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה את עברו הנקי של הנאשם ואת הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר חסכה את הצורך בהעדת המתלוננות.

לצד האמור, ציינה ב"כ המאשימה כי אין לפנינו אינדיקציה לכך שהנאשם עבר או עובר הליך טיפולי כלשהו וכפועל יוצא מכך אין כל אינדיקציה להפחתת מסוכנותו המינית.

ב"כ המאשימה מוסיפה וטוענת, בהתייחס לסעיפים 140 ו-140' לחוק, כי על מנת שהנאשם יפנים את הפסול במעשיו, ונוכח מסוכנותו הברורה של הנאשם, קיים צורך בענישה מכאיבה שתרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת. בנוסף, ועל פי ההלכה הקיימת יש צורך להחמיר בעבירות מין, ובפרט בעבירות מין המבוצעות בקטינים בתוך המשפחה, כפי בענייננו, זאת לצורך הרתעת הרבים.

13. לאור המכלול, עתרה ב"כ המאשימה, להטיל על הנאשם עונשי מאסר בפועל, שימוקמו בשליש התחתון של כל אחד ממתחמי העונש להם עתרה, עונשים שייצברו זה לזה, כך שיושת על הנאשם עונש מאסר בפועל כולל, שלא יפחת מ-28 שנות מאסר.

בית משפט המחוזי בנצרת

כמו כן עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, קנס וכן פיצוי כספי לטובת המתלוננת, אשר יסייע בידן לטפל בעצמן ולשקם את חייהן.

ראיות וטיעוני הנאשם לעונש

14. ב"כ הנאשם הגישו טיעונים לעונש בכתב, השלימו טיעון בעל פה בישיבת הטיעונים לעונש (11.6.23)) וכן צירפו אסופת פסיקה לתמיכה בטענתם אשר למתחם העונש הראוי, אליה נתייחס, על פי הצורך, בהמשך.

כמו כן, צורפו מסמכים בנוגע להיקף חובותיו הכספיים של הנאשם וכן צורף מכתב ממעבידו המעיד על שביעות רצון ממוניו מעבודתו ומקשריו עם חבריו לעבודה.

לטובת הנאשם ועל אופיו העידו, במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש, בנו ואחינו, אשר תיארו את הנאשם כאיש משפחה חרוץ ואכפתי אשר דאג לרווחת משפחתו וצרכיה הכוללים.

15. לטענת ב"כ הנאשם, קיימת הצדקה בענייננו, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים שביצע הנאשם כלפי המתלוננות ובמידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות שבהן הורשע הנאשם, כמו גם בנזק שנגרם למתלוננות כתוצאה ממעשיו של הנאשם, לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות שביצע הנאשם כלפי שתי המתלוננות. לטענתם, קביעת מתחמים נפרדים במקרה דנן, תביא לתוצאה עונשית שגויה ומחמירה.

בטיעוניהם בעל פה הוסיפו וטענו ב"כ הנאשם כי עיקר פסקי הדין שהובאו על ידי ב"כ המאשימה בטיעוניה שונים בתכלית בנסיבותיהם מן המקרה שבענייננו, ועל כן אין להקיש מהם לקביעת העונש ההולם ביחס לנאשם דנן, לרבות, עבירות חמורות יותר, אירועים הכוללים הפעלת כוח ואיומים, עבר פלילי, ניהול הוכחות ואי נטילת אחריות.

16. ב"כ הנאשם הוסיפו והדגישו כי כלל המעשים בהם הודה והורשע הנאשם בוצעו ללא שימוש בכוח, וכן לא לוו באכזריות רבה או באיומים מצד הנאשם כלפי המתלוננות. עוד הודגש, כי המעשים נפסקו מיוזמת הנאשם, זאת על אף שהמתלוננות המשיכו להתגורר עמו יחד באותו בית.

עוד נטען כי המעשים המגוונים בהם הורשע הנאשם במסגרת האישום השני, הם ברף נמוך שעה שאלו לא כללו הפשטת בגדיה של המתלוננת ה' או נגיעות באיבר מינה.

בית משפט המחוזי בנצרת

ב"כ הנאשם ביקשו ליתן משקל ממשי גם לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות שבנדון, ועד הגשת התלונות נגד הנאשם.

17. ב"כ הנאשם ביקשו לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות כאן, בגין מכלול העבירות בהן הודה והורשע הנאשם בשני האישומים יחדיו, נע בין 7 ל- 13 שנות מאסר בפועל, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם.

18. בהתייחסם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הדגישו ב"כ הנאשם, שהנאשם, נעדר עבר פלילי וכי מעבר לעבירות בהן הודה והורשע, הוא ניהל מערכת חיים נורמטיבית, הקפיד על יציבות תעסוקתית ודאג לרווחת משפחתו.

ב"כ הנאשם הפנו לכך שהנאשם הביע חרטה מלאה על מעשיו, נטל אחריות על המעשים, חסך זמן שיפוטי יקר ובמיוחד לכך שההודאה חסכה את הצורך בהעדת המתלוננות.

לטענת ב"כ הנאשם, בשל גילו של הנאשם, כבן 50, ענישה מחמירה תביא לפגיעה אנושה בו ובאפשרותו להשתקם.

עוד ביקשו ב"כ הנאשם, לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כפי שהוצג בתיעוד שהוגש לבית המשפט, לחייבו בפיצוי מידתי למתלוננות ולהימנע מחיובו בקנס כספי.

דברי הנאשם

19. הנאשם לו ניתנה זכות המילה האחרונה, אמר בפנינו כי הוא מביע חרטה עמוקה על מעשיו.

דיון והכרעה

20. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות מושא כתב האישום שעניינן, אינוס (ריבוי מקרים) ומעשים מגונים (מספר מקרים). איננו רואים לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לנו בהקשר זה שנפנה לעובדות כתב האישום אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות בעד עצמן.

בית משפט המחוזי בנצרת

העיקרון המנחה בענישה, כפי שהותווה בתיקון 113 לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה, קרי, היחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטלים על הנאשם.

21. הנאשם שלפנינו הורשע ב"ריבוי עבירות". בהקשר לריבוי עבירות, מבחין סעיף 40 י"ג בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או כמה אירועים כשהאמור משליך בין השאר על השאלה האם יש לקבוע בנדון מתחם עונש אחד או מספר מתחמים, ובלשון סעיף 40 י"ג לחוק:

"40ג.א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג.א) לכל לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג.א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת".

בענייננו, מכלול עבירות המין שבוצעו במתלוננות דנן, מהווה מספר מעשי עבירה, באישומים שונים, אשר בוצעו כלפי שתי מתלוננות שונות, על פני מספר שנים. מדובר באירועים רבים וכלפי קורבנות שונים, בדרגות חומרה שונות כאשר כל מתלוננת חוותה את הפגיעה בגופה ונאלצה ותיאלץ לשאת אינדיבידואלית בנטל ובקושי של ההתמודדות עם הפגיעה בה. לפיכך, על אף קווי הדמיון בין חלק מהמעשים ודפוס הפעולה הדומה מצד הנאשם כלפי המתלוננות, על קרבתן כאחיות, כפי שעולה מעובדות כתב האישום בהן הודה והורשע הנאשם, הרי מתחייב, לטעמנו, לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, ביחס לכל אישום (מתלוננת) בנפרד, על מכלול העבירות המפורטות בכל אישום.

בית משפט המחוזי בנצרת

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על התכלית שבקביעת מתחמי ענישה נפרדים, בנסיבות דומות לנסיבות שבענייננו, באומריו:

"קביעתו של בית המשפט המחוזי כי כל אחד משני האישומים נגד המערער מהווה אירוע נפרד, מבטאת נכונה את ההכרה בפגיעה שחווה כל אחד מן המתלוננים בגופו ובנפשו. קביעה זו אף עולה בקנה אחד עם ההלכה שלפיה כאשר מדובר במספר מעשי עבירה, באישומים שונים, כלפי קורבנות שונים, ואף אם ניתן למצוא קווי דמיון באופיים של המעשים – יש לראות בכל אחד מהם אירוע בפני עצמו ולקבוע מתחמי ענישה נפרדים".

(ע"פ 319/17 פלוני נ' מדינת ישראל (19.7.18))

כאמור, בנסיבות ענייננו, אנו רואים לקבוע להלן מתחם עונש לכל אישום בנפרד. עם זאת, אנו רואים לגזור על הנאשם עונש אחד כולל, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק ומשעה שמדובר ברצף מעשים שביצע הנאשם כלפי שתי המתלוננות – בנותיו החורגות, על הדמיון שבהם ונסיבותיהם הכוללות.

קביעת מתחם העונש ההולם

22. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40"א לחוק העונשין.

23. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מן העבירות שביצע הנאשם, עניינם שמירה על שלום האדם, שלום גופו ונפשו, ובפרט שלומן של ילדות רכות בשנים מפני פגיעה מינית, הכרוכה בפגיעה קשה בכבודן, בתחושת הביטחון והמוגנות שלהן, בפרטיותן ובאוטונומיה שלהן על גופן.** כאשר עסקינן בעבירות מין המבוצעות בתוך המשפחה, הערך המוגן כולל גם שמירה על שלמות המשפחה. הפגיעה בערך זה כרוכה גם בפגיעה באמון הטבעי שרוחש קטין להוריו, כמי שאמורים לתמוך בו, ולדאוג כי יהיה בטוח ומוגן.

במקרה שלפנינו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא רבה ועוצמתית, בשים לב למעשים שביצע הנאשם, טיבם, מהותם ואופיים, כמו גם בשים לב לעובדה כי במעשיו

בית משפט המחוזי בנצרת

פגע הנאשם בבנותיו החורגות בהיותן קטינות רכות בשנים (כבנות שש בלבד עת החלו הפגיעות בהן), על פני פרק זמן של מספר שנים. הנאשם אשר שימש דמות אב למתלוננות, ולמעשה היה האב היחיד המעורב בחייהן, כאשר הקשר עם אביהן הביולוגי נותק כש- א' הייתה בת 4 ו- ה' בת שנה וחצי. מטבע הדברים גם נוצרה תלות של המתלוננות בנאשם, שעשה בהן כרצונו, תוך ניצול תמימותן, חולשתן ותלותן בו, והכל לצורך מילוי תאוותיו ויצריו המיניים. עוצמת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים גבוהה בענייננו בפרט משעה שעסקינן במעשים מיניים שבוצעו ברובם בתוך ביתן מבצרן, מקום בו היו אמורות המתלוננות לחוש ביטחון ולהיות מוגנות מכל רע.

מקום בו מבוצעות עבירות מין בתוך המשפחה מופרת החובה המוסרית להגן על אותם קטינים מפני אלה שמשתמשים בכוחם ובמעמדם כלפי הקטינים על מנת לספק את יצריהם המיניים. עבירות אלו משחיתות את נפשו של הקורבן, מחללות את כבודו ושוללות את זכותו לאוטונומיה על גופו. הפגיעה בקטין על ידי בן משפחה חמורה ביותר, זאת הן בשל היות נפגע העבירה קטין, והן נוכח העובדה שהפגיעה התבצעה על ידי בן משפחה שאמור להגן ולשמור עליו, וחרף זאת ניצל לרעה את האמון שניתן בו.

במעשיו ניצל הנאשם את המרות ההורית, לצורך ביצוע עבירות מין בבנותיו החורגות וכך השחית את ילדותן אשר חלפה ולא תשוב עוד. עוצמת הפגיעה במתלוננות היא אנושה, כפי שהתרשמנו מתסקיר נפגעות העבירה שהוצג לפנינו, כאשר השלכות הפגיעה עליהן ניכרות גם כיום, בחלוף כעשור שנים מאז פסקו המעשים, ויש לקוות שהן תוכלנה, אף בעתיד הרחוק ולאחר טיפול ארוך טווח, להתאושש מהפגיעות הקשות שחו.

24. **בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** כאמור בסעיף 40ט', נתנו משקל לחומרה, לחומרת המעשים עצמם ואופן ביצועם, וכפי שפרטנו לעיל, זאת בפרט ובדגש למתלוננת א'. הנאשם, במספר רב של הזדמנויות, משך שנים לא מבוטלות, ביצע במתלוננות עבירות מין חמורות - מעשים מגונים רבים במספר כלפי שתי המתלוננות ובנוסף מעשי אינוס במספר רב מאוד של הזדמנויות כלפי המתלוננת א', וזאת אך לצורך גירוי וסיפוק יצריו המיניים. בהקשר זה נדגיש כי מעשי האינוס כלפי המתלוננת א' כללו החדרת איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה של המתלוננת א' פעמים רבות במספר מאז הייתה בת שש שנים בלבד, ובכך מצויים הם ברף חומרה הגבוה ביותר.

המעשים המגונים שביצע הנאשם במתלוננת א', אשר כללו ליטוף איבר מינה, ישבנה, גבה, ורגליה של א' כמו גם נישוקה בפיה, מצויים ברף חומרה בינוני - גבוה.

המעשים המגונים שביצע ב- ה' אשר כללו ליטוף ישבנה ורגליה, הנחת ידו על חזה (כשהיא לבושה ב"גוזיה"), הצמדת גופו לגופה תוך התחככות והנעת גופה על גופו, שפשוף איבר מינו באמצעות ידה עד הגעתו לפורקן מיני, הינם מעשים המצויים גם הם, ברף חומרה בינוני - גבוה.

בית משפט המחוזי בנצרת

אומנם הנאשם לא השתמש באלימות קשה ובאכזריות פיזית כלפי המתלוננות במסגרת ביצוע העבירות. ברם, לאמור לא ראינו לייחס משקל ממשי לקולה, זאת שעה שעסקינן בעבירות מין שבוצעו בתוך המשפחה, כלפי קורבנות חלשים- ילדות צעירות מאוד התלויות בנאשם, תוך ניצול פערי הכוחות וסמכותו של הנאשם על המתלוננות בהיותו אביהן (החורג), ניצול גילן, תמימותן והכבוד שרחשו לנאשם כמו גם רצון לשמור על התא המשפחתי, ככלי לביצוע העבירות, ובאופן שייתר צורך בנקיטת אלימות פיזית.

25. נשלים כי לא מדובר בענייננו במעידה חד פעמית מצד הנאשם, אלא בריבוי מקרים, שחזרו על עצמם פעמים רבות על פני פרק זמן של מספר שנים. העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות שעה שהמתלוננות הן בנותיו החורגות של הנאשם, אשר שימש להן דמות אב בלעדית והיה אמור לשמש להן מקור הגנה.

נוסיף כי העבירות בוצעו מאז היותן של המתלוננות ילדות כבנות שש שנים בלבד, ונמשכו על פני פרק זמן ממושך כאמור. נזכיר כי הנאשם יכול היה בכל שלב, ולפני ביצוע כל אחת מהעבירות, להימנע ממעשיו המיניים במתלוננות, אך הוא בחר שלא לעשות כן, אלא המשיך שוב ושוב בביצוע זממו, והכל על מנת לספק את יצריו המיניים המעוותים.

למעשים על פי כתב האישום, בחלקם לפחות, קדם תכנון מוקדם.

26. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ניתן למנות גם את הפגיעה של העבירות בתא המשפחתי, המקבלת ביטוי בענייננו, בערעור הבסיסי שיצרו עבירות הנאשם, במרקם המשפחתי הכולל, לרבות במערכת היחסים של המתלוננות עם אמן, כפי שעולה מתסקיר נפגעות העבירה.

חומרה נוספת נוגעת לנזק הניכר שנגרם וצפוי להיגרם למתלוננות בעתיד כשנזק זה ברור ואינו טעון הוכחה. אין חולק כי ביצוע עבירות מין כלפי קטינים בגיל צעיר, מותיר ויותר חותם בל יימחה בנפשם וישפיע על עיצוב אישיותם ותפיסת עולמם לעתיד לבוא.

יפים בהקשר זה דבריו של בית המשפט העליון:

”אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר

בית משפט המחוזי בנצרת

החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".
(ע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12)).

27. הגם שפגיעה ונזק כאמור אינם טעונים ראיה, נפנה בענייננו לתסקיר נפגעות העבירה המלמד על הפגיעה הקשה שגרמו מעשי הנאשם למתלוננות בכל מישורי החיים (הרגשי, האישי, הנפשי, התפקודי, החברתי והמשפחתי).

נקדים כי התסקיר הוגש בנוגע לשתי המתלוננות במאוחד, אם כי הוא מפרט את השלכות הפגיעה בהן, גם בנפרד ובאופן ייחודי לכל מתלוננת.

התסקיר מפרט כי הפגיעות המיניות התרחשו במרחב ביתי ומשפחתי אשר נחוה על ידי המתלוננות כמאיים, דורסני, פוגעני ונפיץ, זאת נוכח התעללות רגשית קשה מצדו של הנאשם כלפיהן לאורך השנים, ברקע לפגיעותיו המיניות, על פי התיאור והדוגמות המפורטות בתסקיר. תמונת המצב הנ"ל מתוארת בספרות המקצועית, כדינאמיקה שיצרה עבורן תנאי חיים וחוויה פסיכולוגית של שבי.

עורכת התסקיר מתארת את תחושות הכעס, התסכול והאכזבה של המתלוננות מאמן אשר, על אף שלא ידעה לשיטתן על הפגיעות המיניות בהן, אפשרה את התנהלות המורכבת של הנאשם כלפיהן בכך שהמשיכה לחלוק את חייה עמו.

הקונפליקט הקשה שלהן ביחסן לאמן, אשר מלווה אותן, בעקבות פגיעות הנאשם בהן, מאז ילדותן ועד היום, הפך לחלק משמעותי בזהות שלהן, כנזק עמוק של הפגיעות עליהן.

עורכת התסקיר מציינת כי מאחר שהפגיעות במתלוננות התרחשו בילדותן, בשלב התפתחותי משמעותי של גיבוש העצמי, השלכות הפגיעה נטמעו בזהותן ובמבנה אישיותן, ומהוות, מאז חלק מגיבוש ומביסוס דפוסי החשיבה, הרגש וההתנהגות שלהן ומשפיעות עמוקות על תפיסותיהן ואמונותיהן על עצמן, על האחר ועל העולם.

עורכת התסקיר מוסיפה ומתארת את תחושת חוסר האמון ואובדן הביטחון הבסיסי של המתלוננות בסובבים אותן, עובדה אשר מקשה עליהן ליצור מערכות יחסים קרובות להמשך בחייהן, ומותירה אותן בתחושה של בדידות קשה ועמוקה, המשפיעה על כל תחומי חייהן.

בית משפט המחוזי בנצרת

עורכת התסקיר מוסיפה ומפרטת כי אחד מתחומי הנזק הקשים של הפגיעות החוזרות של הנאשם במתלוננות, הוא הישארותן בתחושה מתמדת שהן חשופות לפגיעות חוזרות בהן מצד הסובבים אותן.

עורכת התסקיר מציינת עוד כי הפגיעות והבגייה הבסיסית באמון, הובילו את המתלוננות לשימוש מאסיבי על ידן במנגנונים של הדחקה ואלם, והן חיות בתחושה של העדר מוגנות בסיסית.

על פי המפורט בתסקיר, המתלוננות זקוקות למענה טיפולי ארוך טווח, כאשר אירועי לחץ ודחק עתידיים עלולים להוביל לנסיגה ולהידרדרות בתפקודן הנוכחי כמו גם במצבן הנפשי והרגשי.

28. עורכת התסקיר מציינת בסיכום התסקיר, כי הנזקים שנגרמו למתלוננות הינם קשים ועמוקים, מרביתם בלתי הפיכים, וילוו אותן לאורך חייהן. עוד הוסיפה, כי פגיעות הנאשם במתלוננות מחייבות אותן כיום להתמודד, בין היתר, עם תכנים של החפצה, פריצת גבולות גופן, משמעות התרחשותן בתוך המשפחה וההשלכות הקשות של חשיפתן עליהן ועל המערך המשפחתי השלם.

על פי עורכת התסקיר, הכרה חיצונית בפגיעה הקשה שחוו המתלוננות חשובה ומשמעותית לתהליך שיקומן, תוך שהומלץ על פיצוי כספי משמעותי למתלוננות, אשר יסייע להן בהתמודדות העתידית עם השלכות הפגיעה.

29. **מדיניות הענישה** הנהוגה בעבירות מין, המבוצעות כלפי קטינים, בפרט ע"י אדם קרוב ומוכר, הינה מחמירה ומעדיפה את השיקול ההרתעתי על פני שיקולים אישיים או נסיבות מקלות של הנאשם. השיקול המרכזי בעבירות אלו הוא טובתם של הקורבנות תוך שימת דגש על הפגיעה העצומה בנפשם (ראו: ע"פ 9419/12 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.13)).

בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה היתרה בעבירות מין המבוצעות בתוך המשפחה, בזו הלשון:

"אנו רואים בחומרה יתירה את העבירה שהמערער הורשע בה. אם אמרנו כי ביתו של אדם הוא מבצרו, על אחת כמה וכמה כן במקום שמדובר בילדים וילדות המצויים בבית הוריהם ונתונים הם לחסותם ולהגנתם. הורה ביחסו לילדו- הוא הדין באב חורג כלפי ילדה- הינו כל- יכול: הוא אדון הבית, הוא הקובע מה ייעשה ומה לא ייעשה, וילדים או

בית משפט המחוזי בנצרת

ילדות שבביתו הינם חסרי- אוניס וחסרי- ישע כלפיו. ואם מנצל הגדול
לרעה את מעמדו כלפי קטינים הנמצאים באחריותו, עליו לשאת
בעונש" (ע"פ 4102/94 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.94)).

ועוד בעניין זה:

"דגש מיוחד ניתן לחומרה של עבירות מין בקטינים בני משפחה.
מדרכו של עולם שילד גדל מתוך תלות ואמון מלא בהוריו וקרובי
משפחתו הבוגרים, בהם הוא רואה את משענתו והם משמשים לו
מודל לחיקוי בעיצוב עולם מושגיו וערכיו. פגיעה מינית בקטין על ידי
הורה או קרוב משפחה בגיר אחר... יוצרים שבר גדול בעולמו הפנימי
של הילד שספק אם הוא בר איחוי. מדובר בהפרת אמון מהסוג הקשה
והשפל ביותר" (ע"פ 3619/14 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.15)).

עוד יפים לענייננו בהקשר לחומרת הפגיעה המינית בקטינים ולענישה הראויה בעבירות
מין בקטינים, דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל
(20.10.20):

"... במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו
הגופנית, הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד
ולמעמד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר... בהתאם
לכך, זה שנים רבות חוזר ועומד בית משפט זה על הצורך להחמיר בענישתם
של עברייני מין, ובפרט ביחס לאלו שקורבנותיהם הם קטינים. זאת, כדי
שעונשם יהלום את חומרת מעשיהם וכן כדי ליצור הרתעה".

בית המשפט העליון הדגיש לא אחת, כי, ככלל, יש לנקוט יד קשה ומרתיעה כלפי
עבריינים המבצעים את זממם בקטינים תמימים וצעירים, וכי על מידת העונש
לבטא את סלידת החברה מאותן עבירות חמורות, שאותן יש להוקיע בכל פה
(ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2008); ע"פ 5998/14 מדינת ישראל נ'
פלוני (2.7.2015); ע"פ 4146/14 פלוני נ' מדינת ישראל (29.6.2015); (ע"פ 2147/13
פלוני נ' מדינת ישראל (17.9.2014); ע"פ 6929/06 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.08)).

רק לאחרונה שב וחזר בית המשפט העליון על הצורך בהשתת ענישה משמעותית
ומרתיעה כאשר עסקינן בעבירות מין במבוצעות בקטינים בתוך המשפחה:

"אין צורך להכביר במילים על החומרה היתרה הגלומה בעבירות מין
ועל ההשלכות המשמעותיות שעבירות מסוג זה טומנות בחובן על

בית משפט המחוזי בנצרת

הקורבן ובני משפחתו. עבירות אלה מגלמות לא רק פגיעה פיזית, אלא גם פגיעה נפשית קשה בקורבן שתותיר צלקות עמוקות ותצריך הליכי שיקום ארוכים ומורכבים (ראו למשל: ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 [פורסם בנבו] (20.10.2020); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (11.11.2015)). חומרתן של העבירות אף מתעצמת במקרים שבהם הן נעשות בתוך המשפחה, ומטבען כרוכות בניצול פערי כוחות וקרבה בין הפוגע לנפגע. החומרה היתרה והנזקים הקשים המגולמים בעבירות אלה, הנמנות על העבירות המזעזעות ביותר בספר החוקים, מחייבים ענישה משמעותית שתבטא את סלידת החברה מהם" (ע"פ 2783/22 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.23)).

סלידת החברה מעבריינות המין בקטינים והרצון להוקיע עבריינים אלו מתוכה, מוצאים את ביטויים, לא אחת, בהשתת עונשי מאסר ממשיים וארוכים על העבריינים.

30. כידוע, משרעת העונשים בעבירות מין בקטינים, רחבה במיוחד. בענייננו, כל אחד מהצדדים ביקש לתמוך את עתירתו לעונש ההולם בו הוא מצדד, בפסיקה שניתנה במקרים של עבירות מין, ברמה כזו או אחרת של חומרה. מטבע הדברים המאשימה הפנתה אותנו לפסיקה מחמירה ואילו ב"כ הנאשם הפנתה אותנו לפסיקה מקלה. נציין, כי בחלק מהפסיקה שהוצגה אכן קיימים קווי דמיון, זאת לצד קווי שוני לפרשתנו (חומרת המעשים ונסיבות ביצועם, תדירותם והיקפם, גיל נפגעי העבירה ומספרם, נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כדוגמת שאלת נטילת אחריות, עבר פלילי ועוד).

כך למשל הפנתה המאשימה, בין היתר, לע"פ 701/06 שם נדחה ערעור נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות מין בבתו, על פני מספר שנים, ואשר כללו, בין היתר, החדרת איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, תוך הפעלת כוח פיזי ואיומים כלפיה. המערער נידון ל- 24 שנות מאסר בפועל. הגם שבית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו, ראה הוא לציין כי העונש שהושת על הנאשם שם אינו קל כלל ועיקר.

מנגד הפנו ב"כ הנאשם, בין היתר, לגזר דין שניתן על ידי הרכב זה (תפ"ח 13777-01-20), בו הושתו על הנאשם 13 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות מין בשתי בנותיו החוגרות. באותו מקרה מדובר היה בעבירות שחומרתן פחותה (אינוס על דרך החדרת אצבעות בשונה כבענייננו), כמו כן ניתן שם משקל מסוים לפרק הזמן שחלף (למעלה משני עשורים) מאז פסקו מעשי הנאשם ועד להגשת התלונה נגדו וכן למצבו הרפואי של הנאשם. בניגוד לעמדת ב"כ הנאשם, לא ניתן ללמוד מאותו מקרה גזרה שווה לענייננו.

בית משפט המחוזי בנצרת

31. בהשלמה לפסיקה הנ"ל ופסיקה נוספת אליה הפנו הצדדים, נבקש להפנות לפסקי דין אשר יש בנסיבותיהם דמיון מסוים, ככל הניתן, לנסיבות שבפנינו;

ע"פ 6124/16 פלוני נ' מדינת ישראל (28.1.19) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין בבתו החורגת, משך שלוש שנים וחצי, החל מגיל 10. המעשים כללו החדרת אצבעות לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, החדרת איבר מינו לפיה של הקטינה וכן ניסיונות רבים להחדיר איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה. במקרים רבים ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה ובמקרה אחד החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הקטינה, וכן ביצע בה מעשים מגונים רבים במספר. הנאשם ללא עבר פלילי והוצגו נסיבות חיים קשות. הערכאה הדיונית השיתה עליו 19 שנות מאסר בפועל. בשלב הערעור לקח הנאשם אחריות על מעשיו, ובית המשפט העליון הפחית שנה מעונש המאסר שהוטל עליו, והעמידו על 18 שנות מאסר בפועל.

לציין כי בית המשפט המחוזי בפרשה הנ"ל קבע מתחם עונש הנע בין 15 ל- 22 שנות מאסר.

ע"פ 8080/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.13) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין בבתה של בת זוגו, מאז היותה בת 8 שנים ועד הגיעה לגיל 12.5. העבירות כללו ריבוי מעשי אינוס על ידי החדרת איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה של הקטינה, ומעשה סדום בהזדמנות אחת, על ידי החדרת איבר מינו לפי הטבעת שלה. כמו כן, הורשע המערער בעבירת הפרת הוראה חוקית. על המערער נגזר מאסר בפועל למשך 15 שנים.

בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש כנגד הכרעת הדין וגזר הדין.

ע"פ 6149/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.10.12) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע מעשה סדום (ריבוי עבירות) וכן במעשה מגונה (ריבוי עבירות) בבנה הקטין של בת זוגו, משך תקופה של 3 שנים, בגיל 7-10. הערכאה הדיונית השיתה על הנאשם 15 שנות מאסר בפועל (וכן הופעל כנגדו עונש מאסר על תנאי). בית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 252/16 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.17) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות כלפי בתה הקטינה של בת זוגו, שנפרשו על פני תקופה ממושכת של 6 שנים, מאז הייתה הקטינה כבת 6 שנים בלבד. העבירות כוללות מעשי סדום על דרך החדרת אצבעות הנאשם לפי הטבעת של הקטינה, וכן החדרת איבר מינו לפיה. כמו כן, ניסה הנאשם להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הקטינה וכן ביצע בה מעשים מגונים מספר רב של הזדמנויות.

בית משפט המחוזי בנצרת

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 16 שנות מאסר והטיל על הנאשם 15 שנות מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 2796/17 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.18) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות מין חמורות בשתיים מבנותיו. המעשים כללו בין היתר חיכוך איבר מינו באיבר מינו, החדרת אצבעו לאיבר מינו, החדרת איבר מינו לפיהן, מישוש וליקוק גופן, לרבות אבריהן האינטימיים, הקרנת סרטים פורנוגרפיים ועוד. כלפי בתו א', ביצע הנאשם בה את המעשים משך כשנה, עת הייתה בגיל 12-13, וכלפי בתו ה' בוצעו המעשים כאשר הייתה בגיל 11-18 שנים.

בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמי ענישה. בהתייחס לכלל המעשים שעשה ב- א', מתחם עונש הנע בין 8 עד 15 שנות מאסר, ובהתייחס לכלל המעשים שעשה ב- ה', מתחם עונש הנע בין 12 שנה עד 20 שנה וגזר עונש כולל של 18 שנות מאסר בפועל, זאת תוך התחשבות, בין היתר, בתפקודו של הנאשם ברמה גבולית כעולה מדו"ח ועדת אבחון שהוגש לגביו. לצידן כי ערעור הנאשם על העונש נדחה.

ע"פ 6602/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.15) – הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות מין חמורות ורבות מאוד במספר, בבתה של בת זוגו מאז הייתה הקטינה כבת 6 ועד הגיעה לגיל 13. העבירות כללו מעשים של חיכוך איבר מינו של הנאשם באיבר מינה של המתלוננת, נגיעה באיבר מינה באצבעותיו, ליקוק והחדרת לשונו לאיבר מינה, נישוקה על פיה, ליקוק ומציצת חזה, החדרת איבר מינו לישבנה במספר הזדמנויות, החדרת איבר מינו לפיה במספר רב של הזדמנויות ועוד.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 25 ל- 35 שנות מאסר, והטיל על הנאשם 28 שנות מאסר בפועל.

ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל, והוא הועמד על 24 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הדגיש, כי הגם שעסקין במעשים מזוויעים, מחויבים אנו לעקרון אחידות הענישה והוסיף בהקשר זה כי "עלינו לשוות לנגד עינינו מקרים חמורים עוד יותר מזה שבענייננו, שאין מדובר בהם בקורבן אחד, אלא בכמה, ושנקטה בהם אלימות", ולשייר ברף הענישה עונש הולם גם למקרים אלה.

נוסיף כי ראינו להפנות, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, גם לפסיקה העוסקת במעשים מגונים בלבד והרלוונטית לאישום השני הנוגע למתלוננת ה';

בית משפט המחוזי בנצרת

32. ע"פ 8290/16 פלוני נ' מדינת ישראל - התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המערער, אשר הורשע (לאחר שמיעת ראיות) בביצוע מעשים מגונים ובניסיון לבצע עבירות כאמור בבתו בת ה- 9 ובאחייניתו בת ה- 11, ונידון ל- 44 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר את עונשו של המערער והעמיד אותו על 64 חודשי מאסר

בפועל.

ע"פ 9286/06 פלוני נ' מדינת ישראל - נדחה ערעור של המערער, אשר נידון (לאחר הודאתו) ל- 9 שנות מאסר בפועל בגין סדרה ארוכה ומתמשכת של מעשים מגונים באחייניתו הקטינה.

ע"פ 2965/18 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.19) אישר בית המשפט העליון עונש של 30 חודשי מאסר בפועל שהוטל על מערער שהורשע בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה בבתה הקטינה של בת זוגו בעת שהקטינה הייתה כבת 7-8 שנים.

ע"פ 4846/13 פלוני נ' מדינת ישראל (18.6.14) אישר בית המשפט העליון עונש של 5 שנות מאסר שהוטלו על מערער שהורשע במספר רב של מעשים מגונים שביצע בבתו החורגת. לציין כי בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש נע בין 4 ל- 7 שנות מאסר.

33. לאחר בחינת מכלול השיקולים דלעיל, היינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות, אנו סבורים כי נכון יהיה לקבוע מתחמי עונש ההולמים את העבירות שביצע הנאשם ובנסיבותיהן, כדלקמן;

בהתייחס לכלל המעשים שעשה במתלוננת א' כמפורט באישום הראשון - מתחם עונש הנע בין 15 ל- 23 שנות מאסר.

בהתייחס לכלל המעשים שעשה במתלוננת ה', כמפורט באישום השני - מתחם עונש הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר.

העונש המתאים

34. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, מורה אותנו סעיף 40 יא' לחוק כי יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי בענייננו ליתן את הדעת לנסיבות הבאות;

אין מחלוקת כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי. לצד זאת, יש לזכור כי עסקינן בריבוי מעשים אשר בוצעו על ידי הנאשם לאורך שנים.

בית משפט המחוזי בנצרת

לטובת הנאשם שקלנו את הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר חסכה, וזה עיקר, את הצורך בהעדת המתלוננות, לצד החיסכון בזמן השיפוטי.

בענייננו ראינו ליתן משקל לקולה לכך שהנאשם דן לקח אחריות על מעשיו ולחרטה מצדו על הפגיעה במתלוננות לרבות כפי התרשמותנו מדבריו לפנינו באופן בלתי אמצעי במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש.

עוד נתנו דעתנו, מבלי להקל ראש כמובן בנזק שגרם הנאשם למתלוננות במעשיו כאמור, לחלוף הזמן מאז ביצוע המעשים ועד היום, הגם שלחלוף הזמן משקל נמוך בנסיבות ענייננו.

אשר לפגיעת העונש בנאשם ומשפחתו, לרבות לאור גילו (כבן 50) ומצבו הכלכלי, כפי שנטען, הרי לא מדובר בפגיעה יוצאת דופן וחריגה, בעיקר בשל העובדה שהנאשם עצמו הוא שהביא במעשיו, להרס משפחתו ולפגיעה ביציבותה הכלכלית. מכל מקום, הפגיעה של העונש בנאשם ובפרנסת משפחתו נסוגה מפני השיקולים של גמול והרתעה.

35. עוד ראינו לשקול, מבלי לסטות מגבולות המתחם שנקבע כאמור, שיקולים של הרתעת היחיד והרבים. בענישה בעבירות מהסוג שביצע הנאשם הכרח לשדר מסר של **גמול והרתעה**, הן כלפי הנאשם והן כלפי אחרים כמותו, לבל יעברו עבירות כמו אלה שביצע הנאשם. לא אחת עמד בית המשפט העליון על כך שהענישה בעבירות מין ובקטינים בפרט, על הכיעור הרב שבהן, אמורה לבטא שיקולי גמול, הרתעה וכן את הסלידה הרבה של החברה ממעשים אלו (ראה: ע"פ 6690/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (10.3.2008)).

בע"פ 6357/11 **ברברמן נ' מדינת ישראל**, (23.6.2013)) הטעים בית המשפט העליון כי בקביעת העונש על בית המשפט להעניק משקל מרכזי לשיקולי הרתעה כמו גם לצורך בהגנה על קטינים, באומרו:

"קיים צורך מיידי להרחיק את העבריין הפדופילי מהקהילה, לתקופה ממושכת, על-מנת להגן על ציבור הקטינים, שהינו ציבור פגיע במיוחד, מהסיכון שעודו נשקף מן העבריין, סוטה המין. במקרים מעין אלה, יש להעדיף את שיקולי ההגנה על הקטינים, אשר עלולים להיפגע בגופם ובנפשם, על פני שיקולים אחרים, לרבות נסיבותיו האישיות של העבריין. וזאת, באמצעות הטלת עונש מאסר ממושך אשר ראוי כי ינוצל, בין היתר, לטיפול בסטיותיו המיניות החמורות של עבריין המין."

בית משפט המחוזי בנצרת

לעניין זה ראו גם דברים שנאמרו בע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.19):

"..הרתעה כללית נגד עבירות מין היא בגדר כורח חברתי שקיבל הכרה בסעיף 40 לחוק העונשין. עבירות מין, ובפרט עבירות מין נגד קטינים, הן עבירות של חדרי-חדרים, נגישות, קלות לביצוע וקשות לגילוי. מציאות זו מעצימה את תמריציהם של עברייני מין לממש את מאווייהם מעוררי הסלידה ולספק את יצריהם על ידי פגיעה בקטינים חסרי ישע, כפי שקרה במקרה זכאן. הדרך הטובה ביותר להקטין את התמריץ המיני המעוות ועמו את הפיתוי לבצע עבירות מן הסוג שבו עסקינן היא להגדיל את עונש המאסר המוטל

על העברייני [...] כפי שכבר הזדמן לי להעיר, אם החמרה בעונש המאסר תגרום לעברייני מין אחד לזנוח את תכניתו לפגוע מינית בילדה חסרת ישע – דיינו...".

האיזון הנכון בין היבטי הענישה מבחינת הגמול, ההרתעה וההגנה על הציבור לבין היבטי השיקום בענייננו, מחייב גישה עונשית ממשית ומחמירה הנותנת כאמור משקל מרכזי לצורך בהרתעת מבצעי עבירות מין בקטינים, לצד המלצה לטיפול שיקומי בנאשם במסגרת המאסר ובכך יהיה ניתן לשלב ולאזן בין השיקולים הרלוונטיים והשונים.

36. אשר לפיצוי, נקבע בפסיקת בתי המשפט כי תכליתה של הוראת סעיף 77 לחוק העונשין היא להעמיד לנגד עיניו של בית המשפט את נפגע העבירה, את נזקו ואת סבלו, זאת כביטוי להכרה בנזקו. לפיכך, שיקול מצבו הכלכלי של הנאשם נסוג מפני ההצדקה לפסוק למתלוננות פיצוי משמעותי אשר יתן ביטוי לעוצמת הפגיעה במתלוננות ויסייע להן להשתקם.

סוף דבר

37. לאחר ששקלנו את מכלול הנסיבות לקולה ולחומרה ובהתחשב בכל הנסיבות הרלוונטיות, אנו רואים למקם את עונשו של הנאשם בגבולות הרף התחתון של מתחמי העונש ההולם שקבענו לעיל, כאשר העונשים ייצברו זה לזה.

בית משפט המחוזי בנצרת

לאור מכלול המפורט, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום...
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירת מין מסוג פשע.
 - ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירת מין מסוג עוון.
 - ד. תשלום פיצוי למתלוננת א' בסכום כולל של 130,000 ₪, ולמתלוננת ה' פיצוי בסך כולל של 60,000 ₪. סכומים אלו ישולמו ב- 45 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מ- 1.10.23 וב- 1 לכל חודש אחריו באופן עוקב ורציף. אי עמידה בחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.
 - ה. אשר לחיוב בקנס, בהינתן תקופת המאסר בפועל הממושכת שתושת על הנאשם, חיובו בתשלום פיצויים לשתי המתלוננות, על המשמעיות הכלכליות הנובעות מכך, ראינו להימנע מחיוב הנאשם בתשלום קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.